

Ne Biliyorum, Ne Öğrenmek İstiyorum, Ne Öğrendim?

Çalıştığım bir okulda, sınıfı Kanadalı bir öğretmenle beraber yürütüyorduk. İngilizce dersler onun, Türkçe dersleri benimdi. Sınıf duvarlarını da adil bir biçimde paylaşmıştık, bir bölümü Türkçe dersleri için diğer bölümler İngilizce. Doğal olarak ikimizin gözleri de birbirimizin yaptıklarındaydı. El mi yaman bey mi yaman, tatlı bir rekabetle sürdürüyorduk "kimin panoları daha iyi" yarışımızı.

İşlediğimiz üniteyle ilgili kocaman bir kağıt asmıştı arkadaşım duvarına. Kağıt üçe bölünmüş ve üst başlıklarla ayrılmıştı: Ne biliyorum, ne ne öğrenmek istiyorum, ne öğrendim? Yeni başladığı ünite ile ilgili (okyanuslar) böyle bir çalışma başlatmıştı. Öğrenciler ilk bölümde okyanus konusu ile ilgili **tüm bildiklerini** yazmışlardı duvara asılan kağıda, ertesi hafta **neler öğrenmek istediklerini** de. Ünite sonunda ise son bölüm doldurulmuş ve tüm ünite boyunca **neler öğrendiklerini** herkes bu panoya not olarak yazmıştı. Öğrenme sürecini görmek ve öğrencilerin meraklarını takip edebilmek açısından dikkat çekici bir çalışmaydı. Tahmin edeceğimiz gibi böylesi bir çalışmadan esinlenmemek elde değildi. Ertesi ünite de komşumun duvarının tam karşısında benim de panom hazırды.

Yıllardır **öğrenme süreçlerine öğrencileri dahil etmekten** söz ederiz. Öğrenci neyi öğreneceğine müdahale etmeli ve görüş belirtmeli diye. Müfredatı öğrenciler hazırlamıyor ama bu durum onların öğrenme süreçlerinde var olmalarını da engellemez. Böylesi basit bir uygulama bile öğrencilerin neyi öğrenmek istediklerini anlamak için işe yarıyor. Bu panodaki "ne öğrenmek istiyorum" başlığının altında yazanları önemseyen bir öğretmen, programın içinde **öğrenci merakı** doğrultusunda değişiklikler yapabilir ve öğrencilerin meraklarından ortaya çıkan **öğrenme yolculuğuna** adım atabilir.